

ACTUACIÓ DE L'ESBART FOLKLÒRIC D'HORTA AL TEMPLE EXPIATORI DE LA SAGRADA FAMÍLIA



© de les fotografies: Junta Constructora del Temple de la Sagrada Família.
Tots els drets reservats.

MEDALLA D'HONOR DE BARCELONA

Membre de la Coordinadora d'Entitats, del Fòrum Cultural
del Districte Horta-Guinardó i de la Federació d'Ateneus de Barcelona



LLUÏSOS D'HORTA

Carrer de Feliu i Codina, 7 i 9
08031 BARCELONA
info@lluïsoshorta.cat
www.lluïsoshorta.cat

SUMARI :

La Junta informa.....	2
El nostre Consiliari	3
Necrològiques.....	3
Vida de les Seccions.....	5
Galeria fotogràfica	18
Entrevista	26
Raconet infantil	28
Una mica de tot	29
Notícies	28
Aquest món tan nostre ..	34
Galeria fotogràfica	36

CONSELL DE REDACCIÓ:

Dora Serra i Espada
(Coordinació)
Pere Solé i Serra
(Correcció)
Salvador Casals
(Maquetació)

Han col·laborat en aquest número:

Anna Bartra
Antoni F. Araujo
Carme Oliva
Cecilia Font
Clara Solé i Font
Dora Serra
Ferran Herrera
Ferran Homar
Isa Termes
Joaquim Terradas
Josep Magrans
Júlia Asin
Kati Pallhez
Lluís Cuevas
Lluís Solé
Marta Solé i Font
Mateu Terrats i Oliver
Montserrat Reguar
Núria Martínez
Ricard Terrades i Mut

La Junta Informa:

Estiu 2013. És el torn de fer obres a la zona de públic de la sala gran.

1. La necessitat de substituir part dels revestiments interiors, per seguretat en cas d'incendi, posa en marxa una transformació de la sala que vol, **també, millorar l'aspecte i la funcionalitat:**

2. Nous revestiments a les parets, endreça del conjunt de les instal·lacions i espais tècnics. Noves possibilitats d'ús fent desmuntables les primeres fileres de **butaques de la platea entre l'escenari i la porta lateral.**

3. A mig juliol comença l'obra: llums, sorolls i ... bones vacances!

Quan torneu a mig setembre, veniu a visitar-nos i veureu el canvi.

Bon estiu!

A la nostra web lluisoshorta.cat hi podeu veure el plànol de la planta de la platea.

**D'aquí tres anys faré 150 ANYS !
Això ho hem de celebrar !
Què podríem fer?
Digueu-m'ho a info@lluïsoshorta.cat**

Jo, els Lluïsos d'Horta



Saber escoltar i saber parlar

Si ens preguntem per les causes que dificulten o impedeixen entendre'ns entre nosaltres en l'àmbit de la parella, de la família, de la relació amb els altres, i entre els pobles, classes socials, partits polítics i grups religiosos, probablement estarem d'acord en reconèixer la importància que cal donar al fet de no voler ni saber escoltar, ni de no voler ni saber parlar. Massa vegades vivim tancats en les nostres idees, en les nostres opcions, en les nostres certeses o incerteses, i ens costa escoltar amb atenció i amb interès el que ens pugui venir dels que no pensen com nosaltres; o vivim tancats en els nostres interessos i fem el sord als gemecs, els clams, les reivindicacions, que podrien pertorbar i posar en qüestió una manera de viure sovint centrada en la pròpia comoditat. Massa vegades el nostre tancament ens porta a tenir por de manifestar i obrir als altres amb confiança i llibertat els nostres pensaments i els nostres sentiments.

La comunicació entre les persones i els grups humans és un element imprescindible per la plena realització de tots i de cadascun. La persona o el grup tancat, aïllat, replegat sobre sí mateix, pels motius que siguin, encara que pugui sobreviure biològicament, s'empobrirà des del punt de vista cultural, espiritual i afectiu, i per tant se'n ressentirà la qualitat de la seva vida. Però perquè hi hagi comunicació es requereix la capacitat d'expressar-se i la capacitat d'escoltar. La capacitat d'obrir als altres, normalment per mitjà de la paraula, les pròpies idees, experiències i sentiments, i la capacitat d'acollir els dels altres. Sortosament les causes físiques o psíquiques, malalties, malformacions, traumes, que afecten la capacitat de parlar o d'escoltar, avui troben, en la majoria dels casos, solucions mèdiques, psicològiques o quirúrgiques. Però hi ha causes que són més difícils de curar perquè són de tipus ideològic, cultural, religiós, i depenen més de la lliure voluntat i de les opcions de les persones i grups. Sempre s'ha dit que no hi ha pitjor sord que el que no vol sentir.

La comunicació també ocupa un lloc important en el camp de l'experiència religiosa, quan s'entén i es viu con una relació amb un Altre. L'experiència cristiana es fonamenta i s'expressa en l'escoltar i en el parlar, prenent aquestes paraules en un sentit simbòlic, analògic, espiritual, però no per això menys real. La tradició bíblica ens presenta un Déu que "parla" per les seves obres, en els esdeveniments, per mitjà d'homes i dones que han escoltat en el seu interior la seva paraula i se n'han fet portaveus, però que "parla" també en el cor de cada persona de diverses maneres. Arriba al punt de presentar-nos la Paraula de Déu feta carn en un home com nosaltres. I ens parla igualment dels qui han "escoltat" aquesta Paraula, i dels qui s'hi ha fet el sord. Però també ens presenta el testimoni d'homes i dones que han "parlat" a Déu, li han manifestat les seves necessitats, els seus sofriments, les seves protestes i queixes, els seus dubtes, la seva lloança, la seva acció de gràcies, i que Déu els ha "escoltat".

Mateu Terrats i Oliver

NECROLÒGIQUES

Antoni Nerin i Lacasa



En Toni ha seguit la muller cap al més enllà! Avui, dia 20 de març del 2013, l'Antoni ens deixa. Feia molt de temps que no sortia de casa i per tant, no venia als Lluïsos on tanta feina hi havia fet anys enrere. Tot repassant l'entrevista que li vaig fer l'octubre del 1989, destaca la seva tasca com a comptador al costat d'en Josep Magrans que era el tresorer; al teatre feia de traspunt i escenògraf; cantava a l'orfeó en la veu de tenor, s'ocupava de la petita biblioteca, era d'Acció Catòlica i formava part del grup d'Adoració Nocturna, va confeccionar els nous Estatuts dels Lluïsos, juntament amb en Ferran Solé... i moltes altres accions socials.

Antoni, de ben segur que alguna tasca faràs en el Cel. Ens tornarem a trobar algun dia?

(nota) Ara que tenim una foto del matrimoni Nerin Toboso, el dia que van celebrar les noces d'or, volem aprofitar per posar al costat d'en Toni, la de la Mercè, perquè segueixin units en la nostra memòria.

Dora Serra

NECROLÒGIQUES

Ja fa més de 50 anys que som amics íntims amb la Roser i l'Oleguer. Hem rigut i plorat junts. Hem participat junts en Equips de matrimonis, catequesis, visitadors de malalts, serveis a Càritas... i també gaudint d'**excursions puntuals**.

La Roser era una dona que sabia escoltar. Perfecta observadora. Les seves respostes eren sentències. **Molt difícil d'equivocar-se**. Tothom l'estimava. Instruïda. Bona lectora.

Com una premonició ahir al matí (dia 18/4) l'Oleguer va dir-me: la Roser s'està morint, no durarà gens... Efectivament, la Roser ja ha fet el seu Camí a la terra. Ahir dia 19 d'abril va pagar el tribut que tots hem de pagar per haver viscut.

A tota la família RECASENS - FONT el nostre condol

ROSER FONT I CUBI descansa en la Pau del Senyor i ara et demanem que preguis per tots nosaltres perquè un dia puguem arribar a la teva alçada.

Lluís Cuevas

Roser Font i Cubí
19-04-1931 al 19-04-2013
(Esposa de
Oleguer Recasens i Duch)



Avui, festivitat de Sant Pere i Sant Pau, la Pilar Breu ha emprès el viatge sense tornada, cap al més enllà, on tots anirem a parar el dia que Déu ens té **destinat**. La Pilar ha patit una llarga malaltia d'aquelles que fan mal al qui la té i als qui estan al seu costat: ni parlar, ni valer-se per si mateixa. Acompanyem en el dolor el seu marit, en Josep Magrans, als seus fills i néts i demás família.

A la Pilar l'han acomiadat els seus companys de cant litúrgic on tants anys ella havia lluit la seva esplèndida veu. També els companys d'Horta, de la Coral, dels Equips de Matrimoni, del Lluïsos... Els seus refilets a l'església i a la coral d'Horta seran recordats per sempre.

Ja no podrem acaronar-te, ni fer-te un petó; només et podem dedicar una pregària perquè reposis en la pau del Senyor. Adéu, Pilar, amiga, adéu

Dora Serra

Maria Pilar Breu Laga
29/6/2013





Teatre musical

L'altre dia vaig anar a veure un musical.

**SHREK
EL MUSICAL**



Una producció de:

COM PANY BOU

Maig de 2013 - Divendres 3 i 10,
Dissabtes 4 i 11 i Diumenges 5 i 12.
Horari: Divendres 22h, Dissabtes i Diumenges 18h.

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Centre de Promoció
de la Cultura Popular
i Tradicional Catalana

Teatre de BarCELONA

Diputació
BARCELONA

Shrek, El Musical

Tots sabem de l'augment, aquests darrers 17 anys, per produir, a casa nostra, espectacles musicals. I no només això, cada vegada hi ha més escoles on els seus alumnes poden especialitzar-se en aquesta disciplina escènica i sortir ben preparats.

També dins del marc del teatre amateur o aficionat, podem veure a Barcelona, cada any, quatre o cinc musicals.

I vet aquí que vaig anar a parar a Horta, concretament als Lluïsos d'Horta. Generalment t'esperes, com a totes les produccions amateurs, molt d'entusiasme i poca cosa més; però quina va ser la meva sorpresa en veure un espectacle ben dirigit amb una bona posada en escena tot i la gran quantitat d'actors que sortien; aquí la gran dificultat per coordinar i bellugar a tanta gent.

Una bona adaptació del text i de les cançons.

Solucions pràctiques pel canvis de decorats amb una escenografia senzilla i eficient.



Molt de mèrit en l'apartat de vestuari i maquillatge.

Pel que fa als actors cal destacar als dos protagonistes, en primer lloc a *Fiona*, interpretada per l'Alba Grau; una actriu amb molts matisos, que es menjava l'escenari i que cantava com els àngels. I l'*Shrek*, interpretat per en Joan Escudé, gran caracterització del personatge; podíem veure a l'ogre, no l'actor. Molt bon treball i molt bona

VIDA DE LES SECCIONS

veu cantada. A continuació *Lord Farquaad*, Adrià Corral, molt bon treball d'interpretació i físic. El *Burro*, Sergi Fontanals; bona caracterització i bon treball; podria, no obstant no córrer en els diàlegs, anava constantment accelerat.

I també destacarem alguns secundaris, Anna Bou, Cristina Abenza, Maria Bou, Ariadna Corri-güelas, Anna Costa, Sofia Diaz i Clara Solé.

Pel que fa als cors, em decantaria per les gravacions.

Un gran treball d'equip. FELICITATS!

Ferran Herrera



Festes de Sant Lluís

Més que records d'una vida, el que hem viscut en aquestes dues representacions dels dies 14 i 15 de juny del 2013 han estat els records de les vides de tots els espectadors, perquè ens hi hem vist reflectits en imatges, en balls i en paraules com les que diu el personatge de la Roser (Roser Solé) : ***cadascú té una cançó dins del cor i la considera la millor del món.*** La Roser Solé ha interpretat amb gran naturalitat el personatge central de l'obra, acompanyada pel del seu germà Xavier (Jordi Lorente). La història en imatges (treball de recerca històrica dut a terme per Laia Garcia, que ha resumit els seixanta últims anys d'aquest món nostre tan convulsionat), la tria de músiques que ha tingut la paciència de buscar la Núria Solé, tot ben enllaçat en un muntatge audiovisual que ha confeccionat l'Albert Garcia i la bona direcció de balls de la coreògrafa Sílvia Argudo i el seu equip: Montse Coma, Mar Romero i Anna Santacruz, han servit per aconseguir que l'espectacle agradés i emocionés al nombrós públic que ha omplert la sala de gom a gom els dos dies.

Hem trobat a faltar la Teresa Campmany, la directora de setze anteriors espectacles. Per desgràcia, la malaltia (maleïdes malalties!) ens ha privat de la seva companyia. La Núria Solé ha



Records d'una vida

hagut d'agafar la torxa i tirar endavant l'obra que ella mateixa ha escrit (una dura tasca que ha sabut portat a bon terme!)

A mi personalment, el que més m'ha impactat ha estat *L'Imagine*, la mort de Jhon Lenon amb l'encesa d'espelmes amb el símbol de la PAU.

I per a vosaltres? Quin ha estat el record de la vostra vida?

L'enhorabona als 118 actrius i actors!

Un espectador que hi és sempre



Festes de Sant Lluís



Records d'una vida



Records d'una vida

El setembre del 1997 es va fer la primera representació d'un "musical", l'embrió del que han esdevingut grans espectacles: El Mikado.

1998: Pedaços,

1999: My Fair Lady;

2000: La Revetlla;

2001: La neboda del Rector;

2002: Mary Poppins;

2003: La nena s'ha fet gran;

2004: Horta cent, el retaule

d'Horta;

2005: Blancaneus i els set nans;

2006: Anem a fer un tomb;

2007: Robin Hood;

2008: La volta al món en 80 dies;

2009: La rateta que escombrava l'escala;

2010: Sister Act;

2011: La Bella i la Bèstia;

2012: Mamma mia;

VIDA DE LES SECCIONS

Teatre

Les representacions del nostre grup de teatre l'Auca, ens tenen acostumats a obres de tot tipus i arguments, i d'innombrables i reconeguts autors.

Actors i actrius no només s'aprenen els seus respectius papers, sinó que s'hi fiquen dins d'ells per sentir el mateix estat d'ànim i les mateixes emocions que senten els seus personatges. D'aquesta manera fan sentir al públic emocions diverses que, segons l'obra escollida, passen de l'alegria a la riarella i del neguit a l'angoixa, deixant escapar, de vegades, alguna llagrimeta si el guió ho demana.

Aquest cop, s'ha estrenat al nostre teatre una obra totalment inèdita, escrita i dirigida per en Lluís Solé, soci de la casa, company i amic de tots nosaltres, cosa que ha fet si més no, **que tots els components del grup l'Auca, tan tècnics com actors i actrius ens poséssim a la feina amb noves energies i il·lusions, a fi i efecte que tot fos impecable.** El resultat va ésser que tots els actors i actrius van assimilar de tal manera els seus respectius personatges que ens van fer córrer pessigolles d'emoció pel clatell.

Ni cal dir els nervis d'en Lluís durant els assajos, i molt especialment el dia de l'estrena. Aquella tarda al bar del centre es van exhaurir les existències de til·la. Afortunadament per ell, els nervis van ésser compartits per la resta de la companyia, cosa que va fer que semblés que no n'hi havia, donat que tots nosaltres fèiem la mateixa fila.

Obra dura la que va escriure en Lluís, amb una trama argumental que, tot i passant endavant i endarrere en el temps ens va fer estar sempre pendent del diàleg, dels seus esdeveniments i de l'aparició en escena de fantasmes del passat reviscuts al cap del protagonista.

Escenes algunes que ens van fer somriure (poc) i d'altres que ens van posar el cor en un puny i un nus a la gola, tant, que des de l'escenari vam poder fins i tot sentir els sospirs i els silencis tensos del públic en les escenes més importants.

Val a dir que alguns de nosaltres (jo mateix) tot i haver estat present als assajos i de conèixer perfectament la trama i totes les escenes per haver-les vist un munt de cops, el dia de l'estrena hi va haver cops que tenia els ulls molls i el cor bategant mes fort que de costum, ja fos per la posada en escena amb la llum i la música adient, o per l'ambient creat a l'escenari, que a mi em va semblar molt més fort que en els assajos.

Si algú de vosaltres se la va perdre, no patiu, es tornarà a representar a l'octubre en el marc de la Mostra de Teatre del Districte. Estigueu a l'aguait.

Només em queda felicitar novament a l'autor i director i encoratjar-lo perquè acabi d'escriure la nova obra que ens ha dit que ja te entre mans. Nosaltres l'esperarem amb ànsia.

Antoni F. Araujo

DES DE DINS



ESCRITA I DIRIGIDA PER: LLUÍS SOLÉ I SERRA

Des de dins

13 i 14 d'abril de 2013



En Lluís Solé s'estrena com a autor i director (difícil tasca!) Ha tingut la sort de disposar de la flor i nata d'actors i actrius del Grup Auca que van acceptar els respectius papers i els han interpretat molt bé. També ha tingut la sort de comptar amb un equip tècnic de primera categoria: coreògrafa, so, llums i efectes especials, tant importants en aquesta obra com la representació dels actors i actrius.

Bravo, Lluís. Esperem una nova obra sorpresa.

Dora Serra



En aquesta obra es contenen les vivències i records d'una família, a partir de la mort d'alguns membres, que en moments concrets apareixen com a fantasmes del passat. Hi hagueren moments dramàtics com quan el pare intenta matar la filla, però la intervenció de la tieta ho evita.

La situació fou animada pels tres números de balls: **sobretot el "sing, sing, sing" (canta, canta, canta)**

Bona interpretació, tant els grans com els joves i **magnífica la labor tècnica, també la direcció de l'autor** a qui encoratjo a continuar en aquesta tasca. Felicitats a tots i ENDAVANT!

Ricard Terrades



VIDA DE LES SECCIONS

Teatre d'Iniciació, Infantil i Juvenil

Una desfilada de petits actors i actrius que es prenen el teatre seriosament, amb ganes de fer arribar al públic les seves emocions.

És lloable el treball de direcció que una colla de dones duen a terme: Paula, Núria, Júlia, Isa, Cecília. Tenen el suport de pares i mares que sempre estan disposats a ajudar, a guarnir la representació amb vestuari, decorats, llums, música i efectes especials de tota mena.

El teatre perquè rutlli, cal l'esforç de tot un equip i cal que tots s'ajudin. De vegades sobresurt un actor, una actriu, però si no tingués el recolzament dels companys la seva "llum" no brillaria.

Tenim una molt bona escola de teatre, actualment. No la desaprofitem. Ajudem-los. El millor de tot és el suport del públic.

Dora Serra

Perduts a l'illa dels Ukeleles i Peter Pan

(20 I 21/4/3013)

Com cada any a l'abril comença les estrenes dels nostres grups de teatre, des dels més petits fins al juvenil. Aquest cop l'inici l'ha fet el grup d'iniciació dirigit per la Cecília que ens ha representat "Perduts a la illa dels Ukeleles". Una illa paradisiàca existent entre Menorca i Barcelona, on hi va a parar una família com a conseqüència d'una tempesta. Cal destacar dels petits actors la seva claredat amb la declamació. Se'ls ha entès perfectament. El fet de ser petits actors no els ha impedit parlar de manera clara i entenedora.

Anna Bartra



Peter Pan

La segona actuació de la tarda ha estat la coneguda obra anglesa de sir James M. Barrie, portada a la pantalla per Walt Disney: Peter Pan, el nen que no volia créixer. La Wendy i els seus germanets viatgen amb Peter i Campaneta al País de Mai Més on es troben amb el malvat capità Garfi, els pirates i els nens perduts. Passen un seguit d'aventures amb victòria final de Peter Pan. El temut cocodril acaba cruspint-se el Capità! Molt bona interpretació dels jovenets actors que cada vegada ho fan millor. Magnífica la direcció de Cecília Font.

Tots dos dies es va omplir la platea i part de l'amfiteatre, bon senyal que les representacions atrauen la gent que passa una estona entretinguda. Felicitats a tots i VISCA EL GRUP DE TEATRE INFANTIL!

Ricard Terradas i Mut

Peter Pan (II)

Pel grup infantil del divendres dirigit per la Cecília. Les aventures del nen que no es vol fer gran (veient com estan les coses al nostre voltant molts de nosaltres tampoc voldríem ser-ho) i dels nens perduts. Una història que comença a la casa de la Wendy i les seves germanetes. I que encara que no

us ho creieu tots surten volant de la cambra i van per sobre Londres, es posen sobre el Big Ben, per continuar volant cap el món del mai **més, allà a la segona estrella a l'esquerra Hem** de donar les gràcies per aquest muntatge que ens ha permès donar un pas endavant fent volar la nostra imaginació i introduint novetats **a les nostres obres del teatre, així com l'efecte de l'aigua quan surten les sirenes.**

Una història molt ben lligada amb tots els ingredients del conte: Peter, Wendy, capità Garfi, els nens perduts, les germanes de la Wendy, **les índies, el cocodril ... i la Campaneta** interpretada per una petita artista del grup **d'iniciació que ha tret el paper molt bé, sense dubtes.** També ha sigut amenitzada per diversos balls, molts dels quals intervenien els **petits del grup d'iniciació.**

Aquesta tasca any rere any dona el seu fruit, i això es nota amb la evolució dels nens a cada obra. Donem les gràcies a la Cecília Font, per la seva dedicació i paciència.

Anna Bartra

25 I 26/5/2013

Comencem amb una obra senzilla però **plena d'emoció, i és que a un mag de vareta màgica de tota la vida li regalen un ordinador. A partir d'aquí comencen els embolics** amb el sol...la pluja...la lluna...les estrelles...tot barrejat!

Aquest grup d'iniciació ens ha demostrat que els seus dots escènics cada dia progressen més i que dintre de poc seran uns magnífics actors i actrius! Encara que en algun moment haurien de mirar menys a l'apuntador, ens han demostrat que poden alçar bé **la veu per a que tot el públic gaudeixi d'una obra curta però plena de màgia.** Felicitats a la seva directora Júlia Asín!! Ha estat fantàstica!!

Núria Martínez

Hotel Vamp '80

Déu meu quin embolic



VIDA DE LES SECCIONS

25 I 26/5/2013

Aquesta magnífica obra dirigida per Isabel Termes ens ha portat a un món ple de monstres que coneixem tots molt bé: vampirs i vampiresses, Marilyn, Home Llop i **Frankenstein entre d'altres, ens han endin-sat** en el seu castell-hotel per mostrar-nos el seu patiment davant de la crisi, ja que tothom pateix aquest problema! Amb una posada en escena original, els petits actors i actrius han lluït la seva interpretació tant actuant com ballant. Les músiques, eren **d'allò mes conegudes i feien que el públic les cantés** i acompanyés amb els seus aplaudiments. Els petits actors i actrius han demostrat que la seva memòria no els ha fallat en **tota l'obra. Hem pogut gaudir d'una obra magnífica on tots els esforços s'han vist recompensats pels ànims i l'alegria continuada d'un públic entregat a l'espectacle!**

Felicitats Isa per la feina tant ben feta!!

Núria Martínez

Mans enlaire!



(1 i 2/6/2013)

Aquest nou grup infantil, portat per la Paula Casanovas, ens ha sorprès amb **aquesta divertida comèdia d'un sol acte, on es podia apreciar la bona tècnica teatral que han assolit en tant poc temps. Voldria ressaltar la bona interpretació de la marquesa i les seves dues filles, doncs aquestes joves podien treure de polleguera als tres lladres amb els seus jocs. Els pobres lladregots ho van fer molt bé i junt amb la simpàtica criada, formen un bon grup que segur que ens delectarà en el futur.**

Enhorabona!

Isa Termes

Una nit de lluna amb gats

(1 i 2/6/2013)



Aquest any, la Núria Martínez ens ha plantejat una original posada en escena, sobre **una conductora d'autobusos que enfonsa** el seu vehicle en un llac en veure la lluna reflectida a les seves aigües. Si no en tenia prou en parlar amb la lluna i els gats, a més se les ha de veure amb una malhumorada veïna i els seus llogaters.

A més, expliquen un preciós conte sobre una reina que li regala un telescopi a la seva encantadora filla. Tot saltejat amb uns divertits números musicals!

El grup en conjunt ho ha fet molt bé i amb una magnífica posada en escena.

Moltes felicitats!

Isa Termes

Criatures (II)



Criatures

8 i 9 de juny 2013

Al juny estrenà el grup juvenil de dilluns dirigit pel Pep Casals, presentant-nos "**Criatures**", divertida obra amb un seguit d'**històries curtes amb una visió àcida i insolent** de la infància i, per extensió, de l'adulteresa. El públic ha rigut constantment de les diferents situacions que es plantejaven al **llarg de l'obra**.

Una actuació ben diferent, que ens mostra **petits detalls de la vida amb un toc d'humor**. Aquests joves han aconseguit treure una rialla a un públic molt atent.

El grup format per nois i noies de 13 i 14 anys, ens han fet passar una molt bona estona, i el seu director ens ha mostrat que amb una escenografia senzilla es pot aconseguir un gran resultat, una posada en escena magnífica i original.

Enhorabona a tots els joves per el resultat obtingut i a en Pep Casals per la feina feta! Felicitats!

Cecilia Font i Marta Solé

Una selecció d'esquetxos que mostren el comportament de les persones.

Les joves actrius i un actor, van fer una bona interpretació; bona la direcció de Pep Casals; la part tècnica de llums i so bé, com sempre.

Felicitats a tots i fins a una altra obra. Visca el Grup Juvenil!

Ricard Terrades i Mut



VIDA DE LES SECCIONS

Esbart Folklòric d'Horta

Roda d'Esbarts

(9/6/2013)



Com a un dels primers actes de les Festes de Sant Lluís, el nostre Esbart Folklòric d'Horta ha celebrat la IX trobada d'Esbarts de Veterans. Han col·laborat l'esbart Espiga d'Or, el Montserratí Martinenc, el de Gualba, el Queralt de Berga i en nostre, el d'Horta.

Fent honor a la seva veterania, els homes, la majoria, han perdut els cabells (no sé per què es tornen calbs i barbuts!); les dones han perdut cintura; però tots, homes i dones, encara tenen un aire juvenívol de moviments, una harmoniosa disposició per puntejar i una gràcia especial en moure braços, mans i rostre, que somriu picardiosament.

Els assistents hem gaudit d'una vetllada molt agradable.

D.S.E.



Actuació de l'Esbart Folklòric d'Horta al Temple Expiatori de la Sagrada Família

El passat 26 de maig, el Cos de Dansa de l'Esbart va ser convidat a la celebració de la Missa oficiada per Sr. Arquebisbe de Barcelona al temple de la Sagrada Família, per actuar en el moment de l'ofertori, duent una torxa amb l'acompanyament d'una dansa.

La solemnitat del moment i del lloc incomparables es podia sentir en la pell de tots els que poguérem contemplar l'entrada pel passadís central del temple, seguint la música de la Dansa Galana, executada per l'òrgue del temple.



Experimentar aquell moment va ser molt intens, inenarrable, imagineu l'avanç d'uns dansaires amb capa negra i barret i unes ballarines vestides de blanc amb una mantellina negra, entrant amb molta suavitat, puntejant i aproximant-se a l'altar. Al darrere de tot dues dansaires duien la torxa, la qual quan va arribar a l'altar va ser mostrada a tots els feligresos. Perquè veieu la impressió del moment us en posem una fotografia.

S'ha de destacar el mèrit d'organitzar el ball en dues setmanes, construint una coreografia adient i amb un resultat tant solemne: la mà professional del mestre i coreògraf Francesc Miralles va actuar de manera magistral.

Els que hagueu assistit de la Gala de Primavera realitzada el 7 d'abril, ja heu pogut veure el canvi important en el Cos de Dansa. La mostra de balls preparada només en tres mesos va ser esplèndida i el públic així ho va reconèixer. Hem de dir molt sincerament: MILIONS DE GRÀCIES FRANCESC I SIGUES BEN RETROBAT A CASA TEVA.

Maria Saló

El nostre Esbart ens demostra cada cop més que és més viu que mai, com hem vist en les gales que ens ha ofert enguany.

El mes de maig amb el Festival de Primavera, i el de juny amb la Roda d'Esbarts Catalunya, ens ho van deixar ben clar: se superen cada cop que pugem a l'escenari.

La renovació del Cos de Dansa amb noves incorporacions de dansaires, ha donat una empenta al grup que ara ens ofereix nous balls i en ocasions nous vestuaris cada cop més espectaculars. S'ha de felicitar a professors i dansaires i no s'ha d'oblidar (con no fem mai) a les modistes que fan possible tal exhibició amb la seva feina amagada de l'escenari.

Per la Roda d'Esbarts feta el juny, ens van visitar quatre esbarts de veterans (tot i que es va comprovar que hi havia dansaires molt joves) per acompanyar el nostre, en

una festa que va omplir la sala del teatre i que ens va sorprendre amb la novetat de fer entrar els dansaires pel bell mig de la platea.

Van ésser l'Esbart de Gualba, i el Queralt de Berga els que van venir de fora de Barcelona, i l'Esbart Espiga d'Or i el Montserratí Martinenc dels barris veïns al nostre els que ens van acompanyar i ens van oferir un seguit de balls, alguns desconeguts per nosaltres, com per exemple un d'ells que, ballat en la penombra, eren els dansaires els que il·luminaven l'escena amb torxes.

Endavant doncs dansaires del nostre Esbart, grans i petits, seguïu treballant com fins ara oferint-nos espectacle i mantenint vives les nostres tradicions. Tots nosaltres us donem suport.

Antoni Fernández Araujo

DES DE DINS



RECORDS D'UNA VIDA





VIDA DE LES SECCIONS

Grup fotogràfic d'Horta

XXII Concurs social de fotografia
(2/6/2013)

Jurat: Cristina Méndez Cabras, Pilar Moros Lozano i
Jaume Quilez Garcia

Veredicte

Socis Grup fotogràfic d'Horta

- 1r premi= Jaume Caminal Serret
- 2n premi= Dota Serra i Espada
- 3r premi= Ernest Sitjà Franquesa

Socis dels Lluïsos d'Horta

- 1r premi= Carme Oliva i Morera
- 2n premi= Rafel Ferré i Masip
- 3r premi= Josep Puigbó Puigferrat



Premiats



Membres del Jurat

Ecoalimentaria
Cistelles ecològiques: de fruites, verdures, mixtes, de salut...
La nostra botiga a internet
www.ecoalimentaria.es
Tel. 93 427 07 07 - Canigo, 94 - 08031 Barcelona

**HORUS**
JOIERIA RELLOTGERIA
93 357 65 54
LISBOA 3-5
08032 BARCELONA
WWW.JOIERIAHORUS.COM

Excursionisme

Excursió a Banyoles

20 d'abril 2013



El dia 20 d'abril amb un sol radiant vam sortir d'Horta unes 30 persones disposades a passar un dia a Banyoles. Acompanyades d'un guia local vam recórrer el nucli vell del poble. Vam tornar a pujar a l'autocar per anar a visitar la bonica església romànica de Porqueres. Com que ja era l'hora de dinar no el vam fer esperar i després d'una caminadeta de deu minuts ja érem ben asseguts al restaurant on vam gaudir d'unes bones viandes amb bona companyonia. Quan vam acabar i per fer baixar el menjar vam fer una bona passejada per les vores de l'estany. Un altre cop a dalt de l'autocar per anar a visitar el parc de la Draga, on s'han trobat restes d'un poblat de l'època del neolític. Per cert, una visita molt interessant.

Esperem amb ganes l'excursió del maig.

Excursió al Delta de l'Ebre

25 de maig de 2013



Aquesta excursió és l'última del curs i s'obsequia a les Mestres de manualitats que durant tot el curs i d'una manera gratuïta ens ensenyen a fer coses boniques amb les mans així com també a fer noves amistats i omplir unes hores de bona companyia. Gràcies a totes vosaltres!

Aquesta vegada ha tocat anar a les terres de l'Ebre. Vam començar amb una visita al museu de les Terres de l'Ebre, a Amposta, sempre acompanyats de dues guies locals, per cert unes noies molt simpàtiques que de seguida van connectar amb el grup i ens van acompanyar tot el dia. Ens van portar a veure els ullals de Baltasar. Després de dinar en un restaurant del Poble Nou del Delta vam anar a l'Encanyissada per veure ocells, flamencs i ànecs, encara que aquell dia devien fer la migdiada perquè no en vam veure cap. Amb un passeig amb autocar fins a la platja del Trabucador ens vam acomiadar del lloc i de les noies. Esperem tornar el curs vinent.

Maria Franquesa

VIDA DE LES SECCIONS

Viatge a Moscou i Sant Petersburg del 3 al 10 de maig 2013

Un grup de 16 persones més el guia d'Eurovacances viatgem cap a Moscou, via Viena.

Moscou va ser fundada l'any 1147 i es convertí en la capital russa al s. XIV

Actualment té nou milions d'habitants.

Vam fer una visita a la Catedral del Salvador, la plaça Roja, el monestir de Novodedichi, el museu Borodino, el Kremlin, ciutat fortificada per un triangle de muralla de 3 Km i 20 torres. Vam passejar pel Palau de Congressos, el d'Armeria, convertit en museu d'arts decoratives. Vam fer un tomb per la ciutat i acompanyats d'un guia contemplarem les sumptuoses estacions de metro.

San Petersburg. Passeig panoràmic per la ciutat i visita a la fortalesa de Sant Pere i Sant Pau on són enterrats els monarques russos. Visitem el museu l'Ermitatge, la catedral de Sant Isaac, l'església de Sant Nicolau dels Mariners i el palau Yusopov, fem una passejada amb vaixell pels canals de "la Venècia del Nord". Fem una excursió fins a Petrodvorets, residència imperial, i visitem els jardins amb les moltes fonts alimentades per vasos comunicants. També visitem el palau de Monplaisir i els banys reials i fins podem anar a una representació de ballet! Encara més palaus: Pushkin, residència d'estiu de la tsarina Catalina la Gran on contemplem el saló àmbar!

El dinar de gala és amenitzat per l'espectacle d'un grup de cosacs.

S'acaba el temps de viatjar. Tornem a l'aeroport i... cap a Barcelona!

Carme Oliva



Sant Petersburg



Moscou

V. A. I.



Recepta del 15è Concurs infantil de Pintura

Ingredients:

- 2 nenes de pre-escolars moníssimes
- 3 nenes de primer cicle de primària (sense comentaris)
- 5 infants de segon cicle de primària: els nois súper guapos i les noies..... Va, també súper guapes
- 3 adolescents "que ni te cuento"
- Una colla de pares i sobretot mares una mica lloques
- Una "presi" de la VAI i dues ajudants
- Una iaia marxosa fent de jurat
- I dos bebés

Realització:

A les mares les deixem apartades i no els hi fem cas (reservar per més tard).

Col·locar els infants al voltant de les taules de la sala Fòrum, repartir un paper mida DIN A3 a cada un d'ells i fer-los compartir les pintures. Deixar-los a la seva bola que dibuixin el que vulguin. Quan els infants hagin acabat de cuinar el seus dibuixos deixarem que el jurat actuï. Mentrestant els infants, les mares lloques, i la resta d'individus que corren per la sala de tennis taula, poden matar el temps de deliberació del jurat tot berenant. Quan el jurat ja ha pres la seva decisió tothom es posa seriós i calladet per conèixer el veredict.

Quan acaba l'entrega de premis, medalles i reconeixements, s'agafaran tots els ingredients i se'ls organitzarà en dos grups per jugar una estona tots plegats. A la fi dels jocs cadascú a casa seva i els dibuixos exposats al vestíbul dels Lluïsos.

Aneu a mirar-los! Val la pena! Gaudireu d'una molt bona digestió.

Bon Appétit!!!!



Una petita mostra de les pintures infantils

Júlia Asin

VIDA DE LES SECCIONS

Tennis Taula

Objectius assolits!!! Bona temporada pels equips de Tennis de Taula dels Lluïsos d'Horta. L'equip de Segona Nacional, ha assolit mantenir la màxima categoria del club un any més. Felicitats.!!!

L'equip de Primera de veterans ha tingut una destacada actuació en el grup per la disputa del títol de la seva categoria, mentre que els Veterans de segona han assolit l'ascens a primera. Moltes felicitats!!! Per la seva part els de tercera Veterans ja fa moltes jornades que van assolir mantenir la categoria.

L'equip Benjamí de Tennis de Taula dels Lluïsos d'Horta, debuta en els Campionats de Catalunya d'Esparreguera.

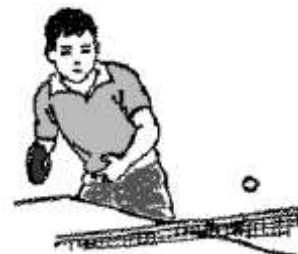
El cap de setmana del 18 i 19 de maig s'han disputat en el Pavelló Poliesportiu Municipal "EL CASTELL" d'Esparreguera els Campionats de Catalunya Benjamí amb la participació de 27 equips de tot el País.

L'equip benjamí (menors de 10 anys) representant dels Lluïsos d'Horta estava format pels jugadors Alex Cobos, Adrià Berna i Pau Magrans.

El dissabte es van disputar les proves en la modalitat d'equips, assolint finalment els Lluïsos d'Horta la posició 13^a de 27 equips participats. Aquesta posició és molt meritòria, donat que era el primer cop que aquest equip participava en aquesta competició i del potencial de la resta d'equips que hi competien. Enhorabona.!!!

Prèviament, el cap de setmana del 11 i 12 de maig, i com torneig preparatori, també van participar en el V Open Ciutat de Badalona de Benjamins, prova oficial i puntuable pel Rànquing Benjamí de la Federació Catalana de Tennis Taula, quedant classificats en una magnífica tercera posició, pujant per tant al podi del torneig.

És de justícia fer una menció especial a l'entrenador d'aquest nois. El Benet Moreno, que cada setmana i dins de l'escola de Tennis de Taula, ensenya i entrena a tot una colla de nois i noies, que per sort cada any són més. Sense la seva feina i la seva paciència res de tot això seria possible.



Josep Magrans

 **Floris Bisbal**
Flors - Plantes - Jardineria

Joan Font

c/ Horta, 67 · 08032 Barcelona
93.429.07.39 - 619.545.397

 **Tintoreria Industrial PENALBA**

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vesir

Carrer Horta, 69 Tel. 93 429 08 65
08030 Barcelona Fax 93 429 47 44

Vespres de Jazz



V Temporada de Vespres de Jazz

Seguint amb ordre cronològic la temporada de Vespres de Jazz, el passat mes de març ens visita el grup Panamericana Nat Jazz Quartet que ens va fer viatjar per tot el continent americà tot resseguint una carretera musical imaginària de nord a sud.

Ricard Gili i Oriol Romaní, van ser els convidats del mes d'abril i vam poder gaudir novament del seu mestratge. Extraordinari el concert que ens van oferir.

Al maig va ser el torn d'una jove promesa que ja és una realitat en el panorama del jazz català actual com és la Marina Tuset Trio. Magnífica veu la d'aquesta jove.

I per finalitzar, dos concert a la fresca d'autèntic luxe.

La Sandy River Jazz Band, amb la Laia Porta, en un concert en els meravellosos Jardins de Can Cortada. Un autèntic regal per els sentits, poder escoltar aquest grup amb la veu de la Laia en un entorn excepcional. Una nit per recordar.

I com ja és habitual, tanquem la temporada amb el sopar concert al pati del Cau del carrer Rectoria. Unes 160 persones van assistir al concert de cloenda d'aquesta temporada amb la Big Band Jazz del Maresme. Una big band amb un so potent, que va fer gaudir al públic assistent. Bon sopar, bona companyia i bona música per tancar el curs.



Fotografies Joaquim Terrades

Josep Magrans

studi
GRANVIA
PSICOLOGIA

Georgina España Abad
Psicòloga
Núm. col. 17946

Infància i Adolescència
Adults
Teràpia familiar
Teràpia de parella
Psicologia forense
Neurofeedback

Gran Via de les Corts Catalanes 518 - 1r 8a
08015 Barcelona
80600921 - www.studiгранvia.com

Ψ PSI Instal·lacions i serveis

(Electricitat, aigua, gas, extinció d'incendis)
Disposem dels carnets d'instalador autoritzat per la
Generalitat de Catalunya

Leonardo Rastrilla Muñoz
Tel. 619108675
Fax 93 4278942
c/ Logronyo, 2

www.psi.cat
psi@psi.cat
08035 Barcelona



Jordi Fábregas Oliván

En Jordi és fill d'Horta, del carrer Sant Tomàs, 8. Va néixer el 15/5/1954 i és el que fa quatre de cinc germans; el darrer és en Xavier que veiem sovint actuant en l'Esbart Folklòric, ara ja amb la colla de veterans.

Dora= Deixem estar els germans i centrem-nos amb l'entrevistat de torn. Vas anar a l'escola de la Salle del carrer Chapí (els Hermanos),

Jordi= Sí i després en acabar els estudis primaris vaig anar a la Salle Hedilla.

Apart de l'escola faig d'escolà a la parròquia d'Horta. Vaig començar als sis anys i recordo molt bé la colla de companys: Manel, Joan i Lluís Homar, Joaquim Pujadas, Ramon Roca, en Ricard i en Jordi Martínez, Xavier Clot, Pere Carbonell, Lluís Llivina. Quan entrava una nova tongada d'escolanets, els grans els fèiem de padrins. Vaig apadrinar en Xavier Solé.

Dora= Quins horaris teníeu marcats?

Jordi= Ens tornàvem, naturalment, perquè hi havia moltes misses, sobretot els diumenges: 7h, 8h, 9h, 10h, 12h i 13h. Quan plegàvem, la majoria anàvem cap al local de Salses-Rectoria o cap als Lluïsos. Quins tips de córrer ens fèiem pel passadís que porta a l'escenari! En Josep Forn ens esbrncava perquè no paràvem.

Dora= Apart de jugar, cosa molt natural, aviat ets responsable d'una colla de tasques. Recordo les anades a Vilada amb tota la colla d'escolans. Mossèn Verdura era un gran pedagog i tots en guardem un record molt agradable dels dies viscuts a Colònies. L'ajudàvem de bon grat, tant els joves com les mares. Hi ha tants records macos en les nostres vides que és com una obligació sentir-se feliç. (Perdó: sembla que l'entrevista sigui per a mi!) Continua la teva història.

Jordi= Als 11 anys entro a l'escoltisme com a llobatò; l'Akela era l'Elisa Sanromà i la Baloo, la Roser Vallhonestà. Érem tanta colla que ens van repartir en dos estols: un el portava la Quima Faust l'altre, el meu, l'Elisa Sanromà. Jo vaig ser cap de sisena i tenia al meu càrrec en Manel Adelantado, l'Esteve Llovet, en Toni Caminal, en Xavier Melis i en Xavier Solé que era el més petit.



Dora= Encara era temps de separar nois i noies?

Jordi= Sí. És quan passem a rangers que comencem a unir-nos (dels 13 als 15 anys). Després passem a pioners. Als 18 anys començo a portar els grups com a Cap, o sia, Akela. El Cap d'agrupament era en Francesc Vendrell, i els càrrecs per portar llobatons i rangers, estaven repartits entre la Neus Garriga, la Nuri Solé, la Montse Toboso, en Joaquim Pujadas i en Ramon Roca. Com que som un grup que tenim inquietuds semblants i ens entenem bé, cap allà els anys 70/71 formem un grup de teatre que ens dirigies tu i fem una colla d'obres durant dos/tres anys. Formem el grup els germans Joan i Lluís Homar, en Quim Pujadas, en Ramon Roca, l'Eduard Vila, la





Montserrat Toboso, la Maite Cabau, l'Àlícia Serra, la Nuri Solé, la Neus Garriga, en Josep Ezequiel, en Toni Nerín i jo... Potser em deixo algú.

Dora= Ens ho vam passar molt bé. En guardo un agradable record. Però parlem de tu que, apart de totes aquestes tasques lúdiques et toca treballar per guanyar-te les "garrofes" com deien els avis d'aquell temps.

Jordi= Començo a treballar als 14 anys a l'Agrupació Mútua del Comerç i de la Indústria. Era obligatori començar per baix de tot, com a "botones"; després ja passo a d'altres categories i acabo l'any 1993 com a cap de secció. El mes de març deixo el treball i entro al Seminari. Abans però de posar-me a estudiar de ferm, me'n vaig



un temps a Senegal i a l'Índia a viure durant uns mesos amb Vicenç Ferrer. En tornar, acabo els estudis de Teologia al Seminari i m'ordenen de Prevere el 5/6/1995.

Dora= Em sembla que t'has saltat una colla d'anys.

Jordi= Tens raó. Durant els anys 1980/85 me'n vaig a viure en comunitat al carrer de la Plana d'Horta amb un grup que ens fèiem càrrec d'infants amb problemes: presó, drogues i familiars o fills de prostitutes. En aquest grup s'incorporen una colla de gent que volia viure l'esperit de Taizé: les germanes Neus i Magda Portell, la Mercè Muñoz, la Roser Borrell i en Xavier Such, entre d'altres.... Quan ens enderroquen la casa

per fer les obres del túnel de la Rovira també "s'enderroca" el nostre grup. Jo em dedico a estudiar teologia i em llicencio amb Moral Social. Del 1985 al 1992 col·laboro en la Parròquia de Crist Rei, a la Sagrera, treballo a l'esplai del barri de la Perona, en les barraques de la Sagrera i marxo cap a Barberà del Vallès com col·laborador de la Pastoral Juvenil.

Dora= Ara sí hem omplert el buit dels anys fins arribar al 1995 que ets ordenat com a Prevere i destinat a:

Jordi= ...la parròquia de Sant Ramon Nonat, a Collblanc, fins al 2001 que em traslladen a Terrassa, a la parròquia de Sant Josep on exerceixo com a rector.

Dora= De segur que fas una colla de feines diverses.

Jordi= Totes les funcions normals d'una parròquia i a més a més la Pastoral de la Salut de l'arxiprestat de Terrassa, coordinador de les exequies catòliques de Terrassa i consiliari de la Confraria de Lourdes.....

Dora= Tot això només és una part de la intensa història d'en Jordi Fàbregas, mossèn Jordi. Ara som al bar dels Lluïsos i em confessa que feia 20 anys que no trepitjava aquesta casa. Retroba amics, repassa racons mai oblidats i somnia una mica... Li demanem una opinió i unes paraules per als socis actuals dels Lluïsos.

Jordi= Jo us diria que per l'experiència que tinc aquí a Terrassa al barri de can Palet on estic com a rector de la Parròquia de Sant Josep, que els espais com poden ser els Lluïsos i d'altres centres d'esbarjo, "controlats", en el moment que estem vivint són de molt ajut al barri i a la ciutat, potser no se us dóna tot el relleu i mèrit que té fer aquesta tasca que porta molta feina i temps. Però us asseguro que a la llarga dóna el seus fruits. Nosaltres també tenim un Centre Diari on si acullen un centenar de nens i joves cada dia, joves i nens del carrer i allí poden fer els deures, jugar i berenar, tot amb un equip de voluntariat que hi deixa la pell. Les modes poden fer canviar el nom, però no l'essència de la tasca voluntària que s'hi realitza.

Puc assegurar-vos que jo, en l'època de jove tot que vaig passar als Lluïsos, o Centre Parroquial, van ser uns anys que ens van marcar als joves de la meua colla i en part van marcar la meua vida. I tot i que sembla que ja no tenen sentit els Centres, Lluïsos i Ateneus.... actualment davant la crisi ferotge que estem vivint són més necessaris que mai. ENDAVANT!

Dora= Ja que l'entrevistat és un mossèn havíem de deixar-li fer un sermó i acabar dient: AMÉN.

Dora Serra



Desaparició d'un ganivet

Efecte: Menjar-se un ganivet.

Realització: Has d'estar assegut en una taula o dret darrere d'una barra de bar o similar.

Ensenyes un ganivet que talli i el deixes damunt la taula. Amb les dues mans l'agafes amb tots els dits junts per davant, de manera que no es vegi cap tros del ganivet i els polzes per darrere. D'aquesta manera fas lliscar el ganivet per damunt de la taula fins que arribes al cantell i llavors agafant-lo bé amb els polzes aixeques les dues mans i passes a posar-les perpendiculars al terra (fig. 1). Procura que no es vegi cap part del ganivet. En aquest moment la mà esquerra que és la que aguanta el ganivet per la part

inferior, s'aparta just en el moment que tu t'estaves posant la punxa del ganivet a la boca (fig. 2). El deixes caure a la boca tot dient Ai! per aquí punxa. El que has fet fins ara és una finta.

A partir d'ara tornes a repetir tots els moviments, després d'haver-li donat la volta perquè la banda de la punxa entri l'última. En el moment que el ganivet arriba lliscant al cantell de la taula, els dits polzes no el subjecten i deixen que caigui a la falda (fig. 3) sense separar les mans en cap moment. Simules posar-te el ganivet a la boca amb les mans en la mateixa posició d'abans i fent un xic de comèdia. A continuació separen clarament les mans i les ensenyes buides.

Notes.

1. Pots fer aparèixer el ganivet d'un altre lloc (sempre que hagi tingut la precaució de tenir-lo preparat).
2. Jo simulo una mica d'indisposició i com si em fes mal la panxa, m'encorbo endavant i amb la mà dreta ben acostada a la taula agafo el ganivet de la falda, faig un sorollet amb la boca i anant la mà dreta al costat esquerra, i com si vingués del darrere, dic que tot el que per algun lloc entra, per algun lloc acaba sortint.

Mag Ferran Homar



Fig. 1



Fig. 2

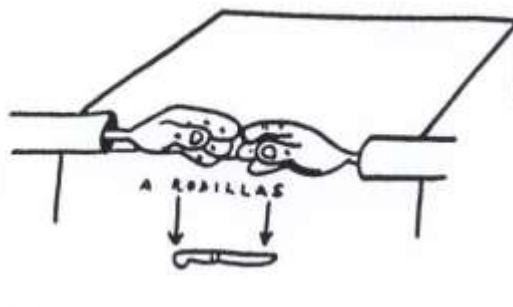


Fig. 3

Nota: Els dibuixos estan extrets de *Magia en el bar* de Juan Tamariz, Ed. CYMYS, Barcelona 1975

Stage 2013

Dansa

Dia 6/7/2013: Comença la festa del nostre stage de dansa que per quart any consecutiu s'ha celebrat als Lluïsos. La Laura Argudo ha vingut des de les Canàries per dirigir-lo. S'han inscrit 63 persones. Quatre nois, la resta dones des de set anys fins a ...indefinit. Homes, animeu-vos! Conèixer el propi cos i fer treballar racons insospitats és bo per la salut! No veieu quines dones més àgils tenim? Felicitem tots els dansaires. El seu esforç serà recompensat, ja ho és: aprendre a coordinar moviments, a respirar millor, a unificar-se en un Tot i complementar-se amb els companys! Precisament, quan ningú sobresurt és quan s'aconsegueix que el Tot sigui perfecte.

Dora Serra



En el proper butlletí ja us informarem dels Stages de Cant i Dansa Contemporània, que s'estan celebrant mentre el butlletí que teniu ara a les mans està en premsa.

UNA MICA DE TOT

Exposicions

Exposició Manualitats

Les nostres sòcies, sempre laborioses, ens mostren els treballs d'aquest any. Fenomenal!



Racó del Col·leccionista

... i ara veiem les ampolletes de la Maria Franquesa.



Aquestes mini exposicions tenen molt bona acollida. Veiem els "legos" d'en Pau Magrans...



Qui serà el pròxim expositor/a?

El campanar d'Horta

Ja tornen a sonar les campanes del nostre Campanar! Les enyoràvem!

No sabem ben bé què ha passat (problemes econòmics, sembla). Per **fi tot s'ha solucionat i tenim** campanes que repiquen els quarts i les hores. E

Potser hi haurà alguna família que es molestarà pel soroll del dringueig de campanes. Si us plau, no protesteu. El campanar és el record més preuat del que un dia fou el **poble d'Horta**.



Presentació de llibre

AETLBC

Associació d'Escriptors Tirant lo Blanc de Catalunya

El passat 16 de maig a les vuit del vespre va tenir lloc a la sala de tennis-taula la presentació del llibre recopilatori de relats curts: "IDEES ENCERTEDES", editat de manera bilingüe per l'Associació d'Escriptors Tirant lo Blanc de Catalunya, entitat agermanada amb la del mateix nom de Mèxic, integrada dins l'ORFEÓ CATALÀ DE MÈXIC; societat formada per escriptors catalans i mexicans, de moment, i oberta a tots els idiomes.

Entre els escriptors tenim l'orgull de trobar-hi el nostre amic i soci en Joan Mariages, autor de dos relats del llibre, un dels quals, "DE CAMINO" acaba de guanyar un premi al seu país de residència actual, a Mèxic.

Vam aprofitar la seva curta estança a Horta per oferir-li la possibilitat de fer la presentació del llibre a la també casa seva "Els Lluïsos", la qual cosa li va fer molta il·lusió i ens ho va agrair repetidament.

Joan, ara que has retornat al teu "altre país", et felicitem de tot cor i t'encoratgem a seguir escrivint i a fer-nos gaudir amb la teva creativitat i, naturalment, amb la teva amistat.

Lluís Solé

UNA MICA DE TOT

Festes de Sant Lluís

El dia 14, per acompanyar la diada del Teatre musical, s'ha tallat un tros del carrer Feliu i Codina per poder celebrar sense trànsit de cotxes ni containers, la festa al carrer.

No hi havia jocs infantils, que s'organitzen solament per la Festa Major, però sí que hi havia servei de bar (aprofitem per dir-vos que els nous responsables del bar són la Cecília Font i en Toni Solé, amb la col·laboració de la família quan la feina augmenta).

El temps, molt calorós, acompanyava per seure a les taules i fer una beguda. El sopar de botifarres amb mongetes seques ha estat multitudinari (amb el centenar de persones convidades, les que surten a l'obra) Us mostrem una foto d'uns quants dels voluntaris que "penquen" sempre.



D. S.

Sopar solidari

Mans Unides
9/3/2013

Cada any ens adhirim a Mans Unides i els ajudem en allò que podem.

Hem fet un sopar solidari i cadascú ha aportat un plat cuinat, primordialment truites. També hi ha hagut **aportació d'entrants molt**

ben confeccionats i postres molt saboroses. La **receptació ha passat dels 300€ que donarem a la Parròquia** perquè siguin emprats per ajudar en els projectes de Mans Unides.

Els plats cuinats feien molt de goig. Mireu:



El conte del soci



La redacció de l'eixerida Marta

Sóc la Marta, la néta de la Montse. Avui li faig jo els deures. Ella està ara fent-me un pastís de poma i com que si fa dues coses a l'hora no en fa cap de bé, m'he ofert a ajudar-la. Diu que haig de fer una redacció referent a sant Jordi. M'he documentat en les enciclopèdies que hi ha per casa i poca informació he trobat; però crec que me'n sortiré.

Sant Jordi va néixer entre l'edat de pedra i el segle d'or però no puc precisar més, això sí, va néixer per aquí a la vora a Horta o al Tibidabo o bé a Collserola... jo asseguraria que al Turó de la Peira. Ara, però, deu estar a Collserola perquè es va morir ja fa temps. I així com el meu pare és empleat de banca, ell devia ser autònom perquè anava d'aquí d'allà matant dracs, però no petits com els d'ara, no, eren dracs grossos i molt feréstecs, treien foc pels queixals... els que no va matar Sant Jordi, van acabar extingint-se perquè estaven malalts; tenien cremor d'estómac i això llavors era molt greu. No puc seguir escrivint... l'olor del pastís em fa perdre el fil, llàstima que no me'l deixarà tastar si abans no em menjo la sopa. Hagués pogut ser més espavilada i dir-li que sense menjar un tros de pastís no podia fer els deures... Bé, ara ja està fet, primer em menjaré les

sopes, ex! Acabaríem enfadades i ella té un mal perdre!...

Ep! Ja m'he acabat les sopes, sense comentarís... El pastís sí que estava bo.

Ha vingut la tieta Dora que sap de tot, i ha llegit la meva redacció. Diu que està super bé i m'ha explicat una cosa que jo aprofito per posar-ho a la redacció:

A la vila de Montblanc tenen un drac gros empresonat, que només el deixen sortir un dia a l'any perquè és tant vell que es descoloreix o es constipa si surt sovint. La gent se l'estima molt tot i que l'insulten per la seva mania de buscar princesetes per menjar-se-les. Sant Jordi, que no falta mai a la festa, abans es barallava amb el drac, però ara intenta convence'l que no s'esforci, que avui dia ja no queden princeses, l'única que ens queda treballa a la Caixa i ja deu estar una mica dura de rosegar...

Sant Jordi es passeja aquest dia per la vila però va molt passat de moda, porta cota de malla, això sí, d'acer inoxidable. Jo crec que fan comèdia tots dos perquè ni ell mata el drac ni el drac està per orgues, quan acaba la festa el drac tot sol se'n va a fer nones i no torna a sortir fins l'any que ve.

Ja no sé què més dir.

Em sembla que ha quedat força bé aquesta redacció!

Redacció: Sòcia nº Montserrat Re-guard

Il·lustració: Sòcia nº 248 Clara Solé i Font

Peluqueria Unisex

Eva Bilbao

Estilistas de Imagen

<ul style="list-style-type: none"> ● estilistas de imagen ● especialistas en color ● especialistas en cambios de imagen ● depilación a la cera 	<ul style="list-style-type: none"> ● pedicura ● manicura ● maquillaje ● peluqueria unisex
--	---

HORARIO:
 MARTES y JUEVES: de 9:30 a 13 y de 15:30 a 19 h. • VIERNES: de 9:30 a 19 h. • SABADO: de 9 a 14 h.

HORAS CONCERTADAS:
 C/ Martí i Alsina, 16-20 • 08031 BARCELONA ☎ 93 429 25 25



Llegit als diaris durant els mesos **d'abril, maig, i juny** 2013:

Abril de 2013

El Tribunal Suprem de l'Índia ha dictar una sentència en què rebutja el dret de la multinacional farmacèutica Novartis a aconseguir la patent en aquest país d'un medicament anticancerós, el mesilat d'imatinib, comercialitzat amb el nom de Glivec i utilitzat en el tractament de la leucèmia. La batalla judicial de Novartis per aconseguir la patent de Glivec a l'Índia va començar l'any 2006, però l'alt tribunal indi ha considerat que el fàrmac no mereix la patent, ja que és una modificació d'un producte anterior que no aporta cap innovació ni millora substancials.

La companyia Google ha tret una aplicació que permet que un usuari decideixi sobre el seu futur digital un cop mort. L'eina vol donar resposta a casos en què la família o els amics de l'usuari mort no poden esborrar

el perfil del difunt perquè en desconeixen les contrasenyes. A partir d'ara, l'usuari podrà o bé donar permís per eliminar les dades digitals després d'un temps d'inactivitat o bé nomenar una persona beneficiària, una vegada ha marxat.

El nombre de casos de maltractaments a gent gran, tant físics com d'espoli patrimonial, va augmentar un 6% l'any passat.

Teresa Forcadès qualifica les retallades de CiU i el PP de **"polítiques criminals"**, i rebutjà el pagament del deute i crida a la revolució:

No es pot imposar el pagament del deute per sobre les necessitats de les persones. Quan avui ens diuen que no hi ha alternatives ja no ens ho creiem.



El Cellar de Can Roca ha estat triat el millor restaurant del món de la llista 50 Best que cada any publica la revista *Restaurant*. **Són els** premis britànics a l'avantguarda, que, amb el temps,

Llegit als Diaris...

han assolit tanta notorietat com les preuades estrelles Michelin franceses.

Maig de 2013

El president nord-americà, Barack Obama, va anunciar que renovarà els esforços perquè el Congrés aprovi el tancament de Guantánamo, ja que la pre-só és **"cara", "ineficaç" i "malmet la imatge internacional" dels EUA.**

Continuo pensant que cal tancar-la, va dir amb referència a la promesa incomplerta del 2008, quan va ser escollit president per primera vegada

La crisi colpeja amb més duresa les famílies que tenen al seu càrrec persones amb discapacitat. Segons l'últim informe *Discapacitat i Família, de la Fundació Adecco*, el 70% de les famílies amb membres amb discapacitat té dificultats per arribar a final de mes, degut als recursos que han de destinar als tractaments i l'atenció dels discapacitats.

Salvador Espriu i Castelló (Santa Coloma de Farners, 1913 - Barcelona, 1985) fou un poeta, dramaturg i novel·lista català, considerat un dels renovadors, juntament amb Josep Pla i Josep Maria de Sagarra, de la prosa catalana de fórmules noucentistes.



Assaig de càntic en el temple, Salvador Espriu:

*Oh, que cansat estic de la meva covarda, vella, tan salvatge terra, i com m'agradaria allunyar-me'n, nord enllà, on diuen que la gent és neta i noble, culta, rica, lliure, desvetllada i feliç! Aleshores, a la congregació, els germans dirien **desaprovant: "Com l'ocell que deixa el niu, així l'home que se'n va del seu indret",** mentre jo, ja ben lluny, em riuria **de la llei i de l'antiga saviesa d'aquest meu àrid poble.** Però no he de seguir mai el meu somni I em quedaré aquí fins a la mort. Car sóc també molt covard i salvatge*

i estimo a més amb un desesperat dolor aquesta meva pobra, bruta, trista, dissortada pàtria.



Mor el pallasso Monti als **48 anys. Joan Montanyès** va ser un dels grans renovadors del circ català. L'actor i pallasso Joan Montanyès, *Monti II*, mort a Barcelona, a causa d'un càncer. Havia dedicat tota la seva vida al món del circ i a l'estudi dels pallassos i els clowns a través de la seva pròpia companyia, Monti & Cia, que va fundar el 1996. També va crear amb Tortell Poltrona la companyia Bandaclown, va treballar arreu del món amb els Pallassos sense Fronteres i va col·laborar amb els Comediants en diversos espectacles.

Guillem –Jordi Graells director amb Monti I de diverses obres als Lluïsos **d'Horta escriu:**

Diu la llegenda que, quan tenia nou anys, en Joan Montanyès va dir que volia ser pallasso. Per Reis va rebre un vestit de pallasso de **luxa: l'havien encarregat els pares, Josep Montanyès i Maria Martínez, a Fabià Puigserver, que el va fer ben violat, òbviament d'august. El pare d'en Joan, Monty I, era gent de teatre** –la mare també però es va decantar per la psicologia- i

tenia la seva base a Horta, on dirigia un dels grups més conspicus del teatre independent. I, és clar, en Joan **va créixer enmig d'actors** – com el seu oncle Jordi- i de tècnics de llums –com el seu oncle Ricard- i de decorats i **d'assaigs i tota la pesca...**

Juny de 2013

Cameron a Rajoy: *Cal deixar que la gent decideixi*

Es mort la mare. La sòcia número 1 dels Lluïsos. És la primera sòcia de les fèmines de la llista dels Lluïsos. Va ser a partir del 1966 que es van admetre sòcies en aquesta entitat, tot i que **molt abans ja n'eren activistes.** Activista en diverses facetes i diferents llocs. A la coral, a la parròquia (de ben jove a Sants i després a Horta), fet com un servei a la comunitat, ja que tot sovint li sol·licitaven els seus cants. A litúrgia, catequesis, als equips de matrimonis, als animadors de cant, al teatre...

Recordo que el teló de **l'escenari tenia un serrell a** la part inferior que calia cosir tot sovint abans de les estrenes. Recordo a la mare cosint amb tot un grup de dones, que no entenien com es descosia tant fàcilment. Nosaltres, llavors nens, quan no hi havia ningú, ens agafàvem amb totes les forces del serrell, mentre un company pujava el teló. Es tractava de veure qui seria el que pugés mes amunt tot penjat del teló. I clar, el serrell es tornava a esquinçar.

Com diu el poeta.... *que feliç era, mare, que feliç era jo.*

Més fotografies...

SANT LLUÍS 2013 - RECORDS D'UNA VIDA



Ajuntament de
Barcelona

Amb la col·laboració de:



Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
Direcció General d'Acció Cívica